

بر خیز و بساطی افکن از تو :
 وین کهنه بساط تیره بر چین ! ...
 ور حد تو نیست این عمل ، رو ! .
 راهی به از این طریق بگزین :
 نالد ز تو چند پور آدم ...

بگذار «کمالی» این سخن را ! .
 که ازی تو نمیرسد جوابی ! ...
 سر گشته تر از تو هست دنیا ! .
 از چهره اگر کشد تقابی ...
 آن جذبه بجو که تا بدی ، تا :
 از هر بن مویت آفتابی ! ...
 عاشق شو و راه دوست ییما ...
 باشد که مراد خود پایابی :
 عشق است مدار کار عالم ...

طهران - حیدر علی گالی

آیا هنوز رسالت «جیجگ علیشاه» را که اوضاع و اخلاق دربار
 ایران را بزبان شیرین ادبی و خنده آور ، شرح میدهد نخوانده اید ؟

تعلیم و تربیت

(یان) پدر ورزش در آلمان

در روزهایی که ناپلیون اول صفحه اروپا را جولانگاه خود
 ساخته بود و فرانسویان ممالک همجاوره را میدان تاخت و تاز خود

قرار داده بودند و در او قاتیکه تخت‌های ملوک کوچک اروپای مرکزی از سطوت ناپلیونی بجنیش می‌امد و افراد ملل مختلفه این قطعه از صولت قشون وی چون بید بر خود می‌لرزیدند، اساس ترقی و تعالیٰ مملکت آلمان بر روی یک شالوده محکمی گذارده شد. —

میتوانیم بگوئیم که همین تجهیزات متوالی ناپلیون و نا ملایمانی که نصیب و روزی مالک مختلفه آلمان شد، آلمان را ترقی داد و تمام سعادت‌ها، چنانکه یونانیها را پس از جنک با ایران نصیب شد، شامل حال این مملکت گردید: دوره کلاسیک آلمان در خشان شد، صنایع آلمان بسط پیدا کرد، اکتشافات جدیده حاصل و بالاخره ملک و ملت باوج نرقی نایل آمد.

ضیفی که رنجی ز بیگانه برد

نرندج! کزان رنج گردد چو گرد

بزرگان اروپای مرکزی از شدت حملانی که فاتح فرانسوی بی دد بی بر این قطعه می‌نمود هوشیار گردیده و ازین سختی و تسلی تجربه‌ها یافتد و پس از اطفاعی آتشی که دست ناپلیون آنرا بر افروخته بود، آنها را بکار انداخته و خویش را چنان باوج قوت و قدرت مادی رسانیدند که هیچ ملتی یک ته بانها مقابله‌گی توانستی و در خویش استعداد برابری و مقاومت با این ملت را نمیدی نا بالاخره مقتدرین زمین بدستیاری بکدیگر این عظمت مادی را در هم شکسته یا اقلًا پیشرفت آینده آنرا دست خوش تعطیل نمودند.

بزرگان آلمان از دیر کاهی در خاطر نقشه یک چین بزرگواری و سیادتی را می‌کشیدند و طرح یک چین ترقی و تعالیٰ ای که بالاخره یک آقائی خانمه یابد می‌ریختند و فی

الحقیقه در ظلِّ ذمّت و جدّت و کشنّ و کوشش تا درجه این مقام را احراز نموده و چشم صاحبان قدرت را به طرف خویش چیره داشتند، تا بالاخره آنچه فیلسوف بزرگ ایشان کانت (۱) در مقالات راجع به صلح ابدی پادگار ابدیت خویش گذارده قدم بعرصه وجود نهاد و به اندازه این ترقیات سریع و تهیه تجهیزات لشکری مقتدرین زمین را ترسانید که آنها آنیه خود را در خطر دیدند و چاره جزان نیافتدند که این ترقیات سریع اسیر را جلوگیری نموده یا لا اقل تعطیلی در آن بوقوع رسانند، تا آنکه نایره جنگ را بر افزونختند و خانمان اروپائیان مرکزی را پیک پارگی بسوختند.

لکن، دیر یا زود دوباره این هیئت اجتماعیه نفوذ خود را درین بشر خواهد یافت، زیرا که اساس آن بر روی افکاری گذاشته آمده که پایه آنها خراب نماید و بنیان آنان بر انداختن، بقوهٔ توب و تفک، نشاید.

بنای این ترقی بر روی اساسهایی است که فلاسفه و متفکرین آنان گذارده و مهمترین آنها، همان قواعدی است که از موقع کوچکی، هر فرد آلمانی به آنها متخلق میشود و بقول معروف با شیر اندرون شد و با جان بدر شود

این متفکرین که تأسیس این پایهٔ محکم را نمودند بر دو قسم اند، یک قسمت، آنهایی هستند، که روح جامعه را ترقی و شئون فکری را تفديه دادند و دیگری آنهایی بودند که جسم یعنی دست افزار روح را تربیت نموده و مفہومها و کله‌های جوانان آلمانی را تر و تازه کرده و آماده و مستعد از برای تفکر در غوامض طبیعت و یافتن وسائل ترقی نمودند.

(۱) Kant.

فلاسفة و متفکرین درجه اولی عبارت از اشخاصی مثل «فیشت» (۲) هستند که فقط و فقط از روی فلسفه صحیح اساس تعلیم و تربیت را نهاده و روح مالک مختلف آلان را از برای یک اتحادی که بعدها بیزمارک مشهور آنرا حقیقت و ظاهر بخشد، مهیا ساختند.

قسمت دیگر عبارتند از قوی که پیشو و آنان «یان» (۳) یا بطور مشهور «پدر ورزش» است.

این متفکرین دانی بر آن بودند که نا موقعی که اوضاع جسمی انسان مرتب و منظم نباشد و نا موقعی که بدن سالم نیست، روح وظایف خویش را انجام تواند داد. زمانی که افراد ملت دارای کونه‌های سرخ و اجساد چاق و فربه و هیاکل با صحت نیستند، کاری از آنها نماید، جدیتی از ایشان دیده نشود، استقامتی از آن قوم مشاهده نگردد.

در عالم ماده، روح اثرات خود را بوسیله جسم ظاهر سازد، اگر جسم ضعیف باشد، مختل باشد، غیر مرتب باشد، اجرای وظایف و نکالیفی که روح تعین میکند تواند نمود. بدن ناخوش روح را ناخوش میکند و اثراتش را ناقص مینماید.

چون ابتدا جسم افراد یک جامعه باید سالم باشد، پس از سلامت جسم میتوانیم با اوضاع روح او به پردازیم، ازین جهه شروع میکنم زندگانی «یان» یا بطوری که در عکس مقابل خواهید ملاحظه نمود، رسم آلمانی را مطرح مذاکره نموده، تا به ینید چطور متفکرین ملتی، گروه خود را با وج عزت میرسانند و انشاء الله در آنیه بشرح حالات «فیشت» هم عطف نظری میکنیم. فریدریک لودویک یان، مشهور به «پدر ورزش» در ۱۱ ماه

اگوست ۱۷۷۸ در شهر لانس (۴) تولد یافت. در شهر هاله (۵) و دارالفنون گونین گن (۶) علوم مذهبی تحصیل نمود و تدقیقات ادبی کرد. در پائیز ۱۸۰۶ در ایامی که ناپلیون اول در جنگ «ینا» (۷) علم فتح و ظفر را بر دوش گرفت و آلمانی‌ها شکست فاحش خوردند، یان میخواست خود را در قسمت لشکری پروس وارد کند ولی پیشنهادش قبول نشد، پس از آنکه جنگ «ینا» خاتمه یافت، بدین خدمت سر افزای آمد. در سنه ۱۸۰۷ مسافرت های متعدد در اطراف آلان کرده و تحقیقات لسانی نموده و تقریباً کوشش کرد، تا ممکن است، زبان آلمانی را از لغات خارجی باک کند و حتی المدور یک گنجینه لغت کاملی، بالتبه بزمان گذشته، بجهة زبان مادری خویش تهیه نماید. در سنه ۱۸۰۹—۱۰ در برلین مانده و معلم مدرسه متوسطه شد.

حقارت پروس و بدیختی اهالی مملکت دلش را سخت بدرد آورد و این سوزش درونی او را وادار نمود که دوباره روح افراد ملت را اساساً تازه کند و جز این بخیالش نرسید که ابدا بایستی اوضاع جسمی و بدنی توده ملت را بوسیله ورزش‌های مفید، مرتب نمود و افراد را زرنک و کاری کرد و تو سن طبع جوان های مدرسه را سوغان گرفته تا وجودهای سالم، افکار سالم داشته باشند و در پشت افکار، اعمال جلوه گر کردد و اعمال را هم تبات قدم و استقامت یار و یاور آید.

یان ترقی مملکت را فقط و فقط در ورزش میدید و تصور میکرد که حقیقتاً وسیله ارتقاء را یافته است، پس در این راه زحمتها کشیده، ورزش خانه‌ها تهیه ساخته و تقریباً قوای ملی را از برای استقامت در جلو سیل تهاجمات ناپلیون اول در سنه ۱۸۱۳ حاضر

در ایالت هانوفر واقع شده Göttingen (۶) Lanz. (۷) Halle. (۸) شهر ابی در آلمان مرکزی Jena (۹)

ساخت و بالاخره پس از آنکه در «برسلو» (۸) حکم‌فرمای یک فوج (بانالیون) گردیده و احکام و فرامین حکومتی را در جنگها انجام داده بود، به برلین مراجعت کرده و در سنه ۱۸۱۷—۱۸۱۸ نطق‌ها و تشرییحاتی که روح ملت را از برای ترقی و تعالی آماده و مهیا می‌ساختند، نمود، و چونکه دولت پروس این همه زرنگی و چاپکی از او دیده بود، او را معلم ورزش دولتی مقرر کرد.

اما چندی نگذشت که دولت پروس سوء ظنی ددباره او ییدا کرده و از وضع و سلوک می‌پروای پهلوان منشاش تصور کرد که «یان» را خیال سرکشی و تشکیل حکومت ملی در سر است. این سوء ظن‌ها که اغلب قرین مردمان بزرگ اند، سبب شدند تا زور خانه‌هائی را که او تأسیس کرده بود بستند و خودش را هم در سنه ۱۸۱۹ گرفتار نموده و دو سال در شهر «اشپاندو» (۹) و «کوسترین» (۱۰) محبوس داشته، پس از گذشتن این مدت یان آزاد شد، اما اجازه نداشت در شهری که دارای دارالفون است نوقف کند و علاوه بر آن همیشه بایستی ده میل خارج از محیط برلین بماند. «یان» بعدها اجازه گرفت که در شهر فریبورگ (۱۱) داخل شده و اقامت کند. در اواخر عمرش هم که خیلی پیر و در مانده گردیده بود، خانه و بساطش هم آتش گرفت و فقط در شهر «فریبورگ» موفق شد، که درین ورزش کاران و اهل زورخانه دوباره ایامی چخوشی، مطابق بعoram خود بیابد و بگذراند. در شورش ۱۸۴۸ از طرف ملت برای مجلس مبعوثان انتخاب شد و در آن موقع یکی از افرادی بود که خواهان یک حکومت سلطنتی (منارشی)

گردید.

یان در ۱۵ اکتبر ۱۸۵۲ در سن ۸۴ سالگی بدرود زندگانی کفت. پس از مرکش مجسمه‌ها بیادگارش ساختند و خیرات‌ها با اسم او گردند و دارالعجزه‌ها بنامش باز نمودند و تا امروز سر مشق جوانان آلمانی و «پدر ورزش» آنهاست. دریشوزها هم که موقع استخاب و کلای دارالشورای آلمان است از طرف هر دسته (بارتی) اعلام‌های توزیع میشود که مردم با افکار آنها هم آواز شده و نامزدان آنها را استخاب کنند. فرقه دموکرات آلمان بیان نامه‌ای چاپ کرده و بر بالای آن عکس «یان» را کشیده و در زیر آن این کلمات را که «یان» در پارلمان فرانکفورت گفته بود نوشته است: «یرق من دارای سه رنگ است: سیاه، قرمز، طلائی و بر روی آن نوشته آمده است: یکانگی، آزادگی، مرزو بوم.»

فرقه دموکرات این جمله «یان» را بمناسبت یرق «سیاه، قرمز و طلائی» نوشته است، زیرا که ملت آلمان، همان ملتی که قبل از جنگ کمتر اشخاص پر حزم، دور اندیش و صلح جو داشت، امروز اکرچه به سی و شش دسته منقسم است ولی در حقیقت، دو قسمت و دسته مهم را شامل میباشد، اول اشخاصی هستند که آزادی و یکانگی و صلح را خواهاتند و فعلاً قوی‌ترند و دوم آنهایی هستند که نمونه‌ای از آلمان‌های قبل از جنگ بوده و با حسیات قدیمی باقی مانده و تقریباً آتش جنگ خانمان‌سوز را دامن میزند. بد فش اولیها، سیاه و قرمز و طلائی است و همان یرقی است که در شورش ۱۸۴۸ جمهوری طلبان آلمان بسیج آوردند و امروز یرق رسمی آلمان جمهوری است و بنابراین «یان» هم بد جزو شان محسوب میشود و طرف توجه دسته دوم یعنی

فريدريلك لودويك يان «پدر ورزش» آلماني

میلیون، بیرق سیاه و سفید و قرمز است که سلطنت امپراطوری آلمان داشته و استبداد و تعصب و ملیت و وطنیت را نشان بوده است و هنوز موضوع انتخاب این دو بیرق در پارلمان آلمان مطرح مذاکره است.

اما بنظر من سلطنت استبدادی و حکومت جمهوری هر دو شکل ظاهری مسئله است و فقط رئیس مملکت هر کس میخواهد باشد، باید چاره جو و کارдан باشد و گرنه خواهی نخواهی همیشه یک نفر پیش رو ملت است و چنانکه در دایره مرکز لازم است تا دایره منظم باشد و همه متوجه آن مرکز شوند و ازان کسب قوت کنند و چنانکه نظام شمسی مرکز دارد، بدن مرکز دارد و عالم مرکز دارد، همانطور در امور سیاسی و اجتماعی نیز یک مرکز لازم است و آن همان پادشاه و یا رئیس جمهور است که باید دور بین و با اراده و یقیناً باشد و از همه افکار و اعمالش اشعة صمیمیت و ابهت پرتو افتابان گردد.

بنظر من، یک نفر چاره جو، بهتر از هزار نفر یاوه گواست. چنانکه در هیئت اجتماعی خودمان می‌بینیم که یک مرد کاردان و دانا تا موقعی که این بیت را گوشواره گوش می‌سازد گویند از برای چوبان نیست بلکه چوبان برای خدمت اوست و تا روزی که منافع هیئت اجتماعی را فدای منافع شخصی خود نمیکند، بیش میرد، مظفر میشود، منصور می‌آید و بالاخره از در و دیوار نفمه تبریک میشنود و زمانی هم اسمش را به نیکی و در ردیف نیکان خواهند برد و وی را از زندگان جاوید خواهند شمرد، چنانکه رجالی ماتند: سیروس، داریوش، رخشش یا پیگان، شاپور ذو الکناف، انسیروان، شاه عباس، نادر شاه و کریمخان با آنهمه سلط و حق استبداد همیشه مقبول و مایه افتخار جامعه

خویش بوده اند و هم چنین : بطر کبیر، فریدزیک دویم، کارل بزرگ، ناپلیون اول، واشینگتون، کرومول و بیزمارک همه پیشووان ملت خود و در حقیقت مالک رقاب او بودند و در صورتیکه همه با فکر شخصی کار کردند ولی با این حال مایه افتخار ملل خویش و سرهشق و مریب آنان بودند. پس معلوم میشود که جاه و مقام، طرز سلطنت و شکل حکومت در ترقی و تعالی ملتها چندان مدخلیت ندارد و فقط اگر زمامدار حقیقی، دارای علم و اراده باشد در هر شکل حکومت، مصدر اعجاز میشود. و هم چنین شخص مخرب بهر صورتی باید بدتر هینماشد، پس باید مرد کردن فداکار و توانا و بینا را در هر لباس باشد جست و با اطمینان کامل عنان امور را بدست قدرت و کفایت او سپرد.

خواهد کان محترم ایرانشهر بطور یقین منتظر بقیه بذله کوئی های ولترند، اگرچه انشاء الله در آنیه حضرت مدیر محترم ایرانشهر قسمتهای راجع بشرح حال او را متواالیاً درج خواهند فرمود، ولی همینقدر عرض کنم که از برای ایران هنوز خیلی نوشتنی هاست و خیلی گفتی ها و چون صفحات شصت و چهار کانه ایرانشهر بطور یقین کفایت از مقالات واردۀ آن را نمیکند، خوب است جوانان ایرانی و علاقه مندان بمعارف قدر این مجله گرامی را دانسته و تا بتواتر مشترک شوند. تا شاید اداره محترم ایرانشهر بتواند وقتی بر قطر مجله بیفزاید و چنانچه صحنه اش را شفاف کرده، اوراقش را هم زیادتر سازد. و حتى المقدور باید کوشش کرد، همینطور که مدیر محترم مجله ایرانشهر در نظافت و ترتیب مجله سعی بلینی مجری میدارند، نویسنده کان مقالات هم همت مخصوصی صرف نمایند تا مقالات نازه مفیدی به نویسنده از نوک خامه و از سیاهی آمه خضر آسا آب زندگی بخشند و این

مهم را هم شعر و ادبا در نظم، مخصوصاً باید ملحوظ دارند. من خودم معتقدم که مقالات امروزه من قابل درج نیستند و اگر یک چنین مقاله را هم مدیر محترم ایرانشهر درج مینماید از برای تشویق من است نه از نظر جزالت و سلاست آن.

برلین — ۱ دسامبر ۱۹۲۴ هوشیار شیرازی

اگر میخواهید یادی از روزگار با شکوه ایران قدیم و اعجازهای عشق حقیقی نموده و روان فردوسی پاکزاد را شاد کنید، رساله «رستم و سهراب» را بخوانید.

مردان نامور

زریاب پارسی موسیقی‌شناس ایرانی

باقلم فاضل عترم سید محمد توفیق هدایی مدیر دبستان ایرانیان و مدیر مسئول مجله خاور در اسلامیوں

کواهی بسیاری از داستان سرایان خاور و باخت
مدنیت تازیان بعد از انتشار آین اسلام دد قلمرو
بزرگ ایران رفته و سعی و فراخی خود را
پیدا کرد. این قوم که دد آغاز جز ران ملخ
و شیر شتر چیز دیگری را نمیده و دارای خشونت مخصوص
صحراها و ریگستان عربستان بودند، پس از استیلای ایران بنعمت
های گوناگون حضارت متنعم و متلذذ گشته در اندک زمانی پاری
و پاوری متفکرین ایران زمین بمنتها درجه ترقی و خوشبختی
دسترس شدند.

